

מסורת הש"ס

(א) וְשֵׁי תִּסְמָּוּת כְּבוֹדוֹ
כֵּן: דְּרִי' מִשְׁנָה, (ב) וְלֵעִיל
מִטָּ: וְיִשְׁנֹנָה, (ג) וְלִקְטָן שֶׁ:
וּפְיָשׁ, (ד) וְלִקְטָן שֶׁ: פִּיָּה,
(ה) וְלֵעִיל נָטָה, (ו) וְזִיל דְּרִי
אֲלֵימִד כִּי: מִהֲרִישׁנָה,
(ז) וְיִקְרָא כֵּן, (ח) וְזִיל
דְּרִי' בֶּן יַעֲקֹב,

תורה אור השלם

1. אלמנה וגרושה וחללה וזה את אלה לא יקח כי אם בתולה מעמיו יקח אשר ייקרא בא יד
2. ולא יחלל ורעו בעמיו כי אני ה' מקדשו:
3. ולאחת והבתולה הקרובה אליו אשר לא יתת לאיש לה יעמו:

גליון הש"ס

נח' אמר ר"ה אמר ר"ב
הלכה כרמב"ם. עיין חוס'
סבירות דף כג ע"ב ד"ס
מסנת: שם: א"ח: הוא
אמר ר"ב ע"ס אמר ר"ב
מזכירי חוס' לעיל דף נט
ע"ב ד"ס ורז מנחל דל"ג
בין אמר ר"ב וכן ה"ל לקמן
סא ע"כ: שם רמב"ם ספר
י"ח חלל מדיחרי עשה עיין
לקמן דף עז ע"ב מדיחרי
מחלל:

הגהות הב"ח

(א) גם' צהא אחר דב
עמדת אין הלכה כ"ל
ותיבות אחר דב נחקק:

מוסף רש"י

משנת ר' אליעזר בן
עקיבא קרי' בן מרד
קטנה ליתור בחקיות
מיעטים הוא נזכר במשנה
ז' בברייתא, וכל
מקום שצוהו רבנן
(שם: חסד) וצוהו שורבין
לשם וצוהו רבנן: א"ל: לא
ליתר הכרחם כשאר חכמי
אלא הם צוהו רבנן
החורגים קרי' חסד
במשנה לעולם: רישא
ז' חילל בחייתו עשה
בגן חן גבול עשה
לשטח ז' חסדו שיהא
פלו נחלה חסד
ולא נחלה: רש"י: חסדו עשה

הבא על יבמתו פרק ששי יבמות

ה' היא אהט ליה נשואין
קנס אלל כשאין כונסה
ממור ימהרנה לו לאשה
אפילו הוא כונסה דכתיב

שאינן משלם קנס במפותה אול רב גביהה
מבי כחיל אמרה לשמעטא קמיה דרב אשי
אמר ליה והא רב ור' יוחנן דאמרי תרווייהו
ב"בוגרת ומוכת עין לא ישא וואס נשא נשוי
אלמא סופה להיות בוגרת תחתיו סופה
להיות מוכת עין תחתיו הכא נמי סופה
להיות בעולה תחתיו קשיא: אנוסת חבירו
ומפותה חבירו לא ישא ואם נשא ר' אלעזר
בן יעקב אומר הולד חלל וחכמים אומרים
הולד כשר: *אמר רב הונא אמר רב ⁽⁶⁾ההלכה
כר' אלעזר בן יעקב וכן אמר רב גידל אמר
רב הלכה כרבי אלעזר בן יעקב איכא
דאמרי אמר רב הונא אמר רב מאי טעמא
דדבי אלעזר בן יעקב סבר לה כרבי אלעזר
וזמי סבר לה כותיה והא קיימא לן ⁽⁷⁾מישנת
ר' אלעזר בן יעקב קב ונקי *ואילו בהא
⁽⁸⁾אמר רב עמרם ⁽⁶⁾אמר רב אין הלכה
כרבי אלעזר קשיא רב אשי אמר ביש חלל
מחייבי עשה קמיפלגי *רבי אלעזר בן יעקב
סבר ⁽⁷⁾יש חלל מחייבי עשה ורבנן סברי
אין חלל מחייבי עשה מ"ט דראב"י דכתיב
וְיִלְמְנָה וְגִרְשָׁה וְחִלְלָה וְזִנְהָ אֵת אֱלֹהֵי לֹא
יִקַּח כִּי אִם בְּתוּלָה וְגו' וכתוב וְלֹא יִחַלֵּל
וְזָרְעוּ בְּעַמּוּי אֲכֹלֶהוּ ורבנן אלה הפסיק
הענין ורבי אלעזר בן יעקב אמר
אלה ילמעוטי נדה כמאן אולא הא
דנתיא מאלה אתה עושה חלל ואי אתה
עושה חלל מנדה כמאן כרבי אלעזר
בן יעקב ורבי אלעזר בן יעקב נכתביה
לאלה לבסוף קשיא תנו רבנן אהותו
ארוסה רבי מאיר ור' יהודה אומרים מטמא
לה רבי יוסי ורבי שמעון אומרים אין
מטמא לה אנוסה ומפותה ד"ה אין מטמא
לה ומוכת עין אין מטמא לה דברי ר' שמעון
שהיה ר' שמעון אומר ראויה לכ"ג מטמא
לה שאין ראויה לכ"ג אין מטמא לה ובוגרת
מטמא לה דברי כל אדם מאי טעמא דר"מ
ור' יהודה דדרשי הכי ⁽³⁾ולאחותו הבתולה
⁽¹⁰⁾הפרט לאנוסה ומפותה יכול שאני מוציא
אף מוכת עין ת"ל אשר לא היתה לאיש מי
שהווייתה על ידי איש יצאה זו שאין הווייתה
על ידי איש הקרובה לזרות הארוסה אליו
לזרות הבוגרת הא למה לי קרא והאמר
ה"ר מאיר בתולה אפילו מקצת בתולה
משמע איצטרך סלקא דעתך אמינא נילף
בתולה בתולה מהתם מה להלן נערה
אף כאן נמי נערה קא משמע לן ורבי
יוסי ורבי שמעון מאי טעמיהו דרשי
ז לאנוסה ומפותה ומוכת עין אשר
הקרובה לזרות ארוסה שנתגרשה
הקרובה לזרות ארוסה שנתגרשה
והא

ר' זכריה מאונג ומפתח א
הם דקאמר ראויה לכהן
"ג כו' ואי פריך משום ד
רבי שמעון דקתני זכריה
מר מהם ה"ל למידרש הכ

ד.

עין משפט
נר מצוה

ע א מ״י פ״ו מ״ה
א״ס״ר ב״א ה״כ י״ג
עב ב מ״י ש״ס ה״כ י״ד
עג ד מ״י ש״ס ה״כ י״ה
י סגס ל״אן קנב
ט״ש״ב א״ש״ב ס״מ״ו א״ס״ף
ח
עד ה ו ז ח ט י
מ״ח א״ל ה״כ י״א
סגס ט״ח ו״ל א״ל י״ב
ט״ש״ב י״ד ס״מ״ו סגס
ס״ף ד
עד [ח] מ״י ש״ס ה״כ י״ג
ט״ש״ב ט״ח

תוספות ישנים

[illegible]

י ביה ומסוס דרבי שמעון
גא בעלמא נקטיה מדפריך
י אלא ודאי פריך דמכ"ג
מיעטיה רחמנא מוכח עץ
י והוה ילפינן תחם מהכא:
והא